

novisko to je mylné, a bylo proto stížnost, která vznáší jedinou námitku na tomto mylném názoru vybudovanou, jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 9009.

Rodinné právo. — Řízení před nss-em: (Slovensko): * Stížnost k nss, podaná na rozhodnutí poručenského úřadu III. stolice o tom, že otec je povinen dle § 95 manž. zák. čl. XXXI:1894 platiti na výživu svého dítěte, vychovávaného v domácnosti rozloučené jeho ženy, je nepřipustnou dle § 105 úst. listiny.

(Nález ze dne 24. ledna 1931 č. 629.)

V ě c: Michal K. v Č. proti poručenskému úřadu III. stolice v Košicích o alimentální příspěvek.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Manželství st-lova s Naděždou Vasilejovnou C. bylo rozsudkem sedrie v Košicích ze 7. dubna 1925 rozloučeno. V rozsudku vysloveno na konci odůvodnění, že v zájmu nezletilé Elleny K. bylo rozhodnouti, že se spisy zašlou poručenskému úřadu, aby potřebné zařídil. Dne 6. října 1926 podala rozloučená manželka st-lova u poručenského úřadu I. stolice žádost, aby st-l byl uznán povinným platiti na výživu dítěte nezl. Elleny, která je u žadatelky, měsíčně 400 Kč. Nař. výrokem byl st-l uznán v pořadí instančním povinným platiti od 1. října 1926 počínajíc na výchovu nezl. dcery Elleny 300 měsíčně. Žal. úřad dovolal se toho, že povinnost st-lova zakládá se na odst. 4 § 95 manželského zákona (čl. XXXI:1894), ježto jde o dítě rozvedených manželů. Co do výše alimentů dovolal se toho, že výše odpovídá platným pravidlům a vyšetřeným majetkovým poměrům rodičů.

Stížnost namítá, že st-li vypláceno je se služným na výchovu dítěte jen 150 Kč měsíčně a že více platiti nemůže. Kdyby však nss shledal, že st-l má platiti 300 Kč, budiž vysloveno, že 150 Kč má na jméno nezletilé býti ukládáno do sirotčí pokladny.

Zkoumaje z úřední povinnosti, je-li nss k rozhodování o stížnosti té příslušným, shledal nss, že příslušným není a to proto, poněvadž jde o věc patřící podle § 105 úst. listiny do příslušnosti řádných soudů.

Jde o náklady výživného a výchovného pro dítě rozloučených manželů. O nákladech těch stanoví § 95 odst. 4 zák. čl. XXXI:1894 o manželském právu, kterého se i žal. úřad dovolává, že výživné a výchovné náklady společných dětí povinni jsou platiti v poměru důchodů oba rodiče, nestačí-li na to důchod majetku dětí. Povinnost st-lova platiti výživné a výchovné náklady, o níž bylo nař. rozhodnutím v pořadí instancí rozhodnuto, a s povinností tou korespondující nárok nezl. dcery st-lovy je nárokem soukromoprávním, tkvícím v ustanovení zákona o právu manželském. Dle § 95 odst. 1 cit. zák. manželského rozhoduje také soud v rozlukovém rozsudku o výživě společných nezletilých dětí. Ovšem neuzná-li okolnosti ve sporu zjištěné za dostatečné, aby o výživě dětí

rozhodl, neučiní ve věci té rozhodnutí a po skončení sporu předloží spisy k cíli opatření poručenské vrchnosti (§ 96 cit. zák.).

Poručenská vrchnost je ovšem úřadem správním, jak to nss, judikuje o jejích rozhodnutích, opětně již uznal. Rozhoduje-li však o otázce povinnosti rozloučeného manžela nésti, resp. přispívati na výživné a výchovné náklady nezletilého dítěte, pak rozhoduje sice poručenská vrchnost v mezích příslušnosti jí § 96 svrchu cit. zák. čl. dané, ale rozhoduje o povinnosti resp. nároku soukromoprávním. V daném případě o rozhodování takové šlo, a žal. úřad výslovně povinnost st-lovu o odst. 4 § 95 manž. zák. opírá. Proti rozhodnutí úřadu správního o nároku soukromoprávním lze se však dle § 105 úst. listiny dovolati nápravy pořadem práva. Skutečnost ta podle § 3 a) zák. o ss vylučuje, aby nss přezkoumal zákonnost nař. výroku a musel proto stížnost odmítnouti pro svoji nepřislušnost.

č. 9010.

Jazykové právo: I. * Ustanovení čl. 7 odst. 3 jaz. nař. je kryto zákonem. — II. * Ani předpisu čl. 7 odst. 1 jaz. nař. č. 17/26, ani předpisu čl. 20 téhož nař. nelze použítí na přílohy, připojené ke knihovní žádosti, týkající se nemovitosti, zapsané v zemských deskách v Čechách. — III. * Ustanovení § 89 knihovního zákona z 25. července 1871 č. 95 ř. z. z roku 1875 je zrušeno § 9 jaz. zák. č. 122/20.

(Nález ze dne 27. ledna 1931 č. 794.)

Prejudikatura: Boh. A 3144/24, 3145/24, 6741/27, 7382/28, 7478/28, 7605/28, 8075/29, 8079/29, CCCLXIII/29.

Věc: Martin R. v H. a firma »Wildsteiner Ton- & Chamottewarenfabriks-Aktiengesellschaft, vormals Engelhardt Graf Wolkenstein« ve V. (adv. Dr. Emanuel Patz z Prahy) proti ministerstvu spravedlnosti o jazykové právo.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: Usnesením zemského soudu civilního v Praze z 1. září 1927 bylo nařízeno, by se žádost za odepsání poz. parc. č. kat. . . role a . . . pastvina v H. od podstaty vložky č. . . desk zemských poznamenala, až dojde překlad tržové smlouvy ze 17. července 1924 a dodatku k ní ze 16. července 1927 v německé řeči sepsaných, a udělena žadateli k předložení ověřeného překladu těchto listin v řeči státní lhůta jednoho měsíce (čl. 7 odst. 3 a 4 vl. nař. č. 17/26 a § 89 knih. zák.).

Dozorčím stížnostem jazykovým nebylo příslušnými státními orgány dohlédacími vyhověno, v poslední instanci min. sprav., které nař. rozhodnutí odůvodnilo takto: »Příslušnost zem. civ. soudu v Praze jako soudu desk zemských spočívá na ustanovení § 118 č. 1 j. n. Na rozdíl od ustanovení č. 2 a 3 § 118 j. n. není tu rozhodnou poloha nemovitosti, které se zápis knihovní týká, nýbrž jediné skutečnost, že zemské desky jsou u uvedeného soudu. Je tudíž agenda zem. desk zmístněna